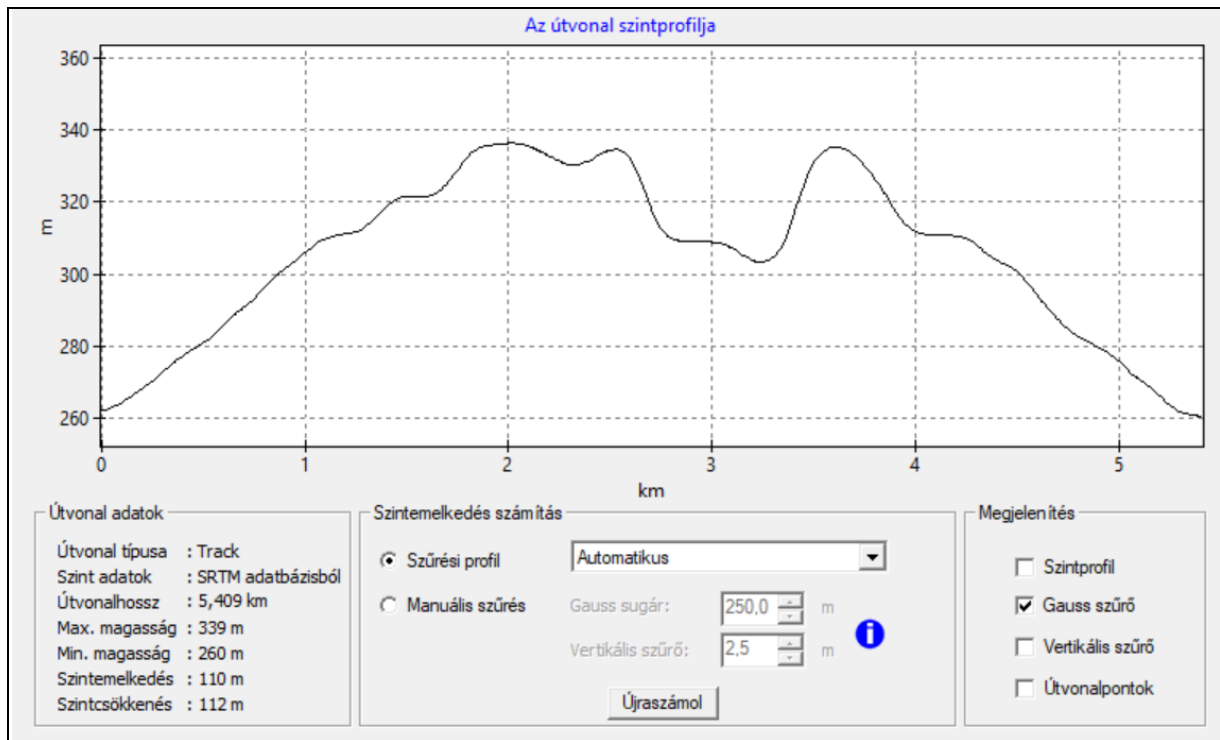

2026. március 31. Medvehagyma szedő kirándulás

Útvonal: Diósjenő Arany János utcai buszmegálló – Sváb kastély – Sváb kastély parkja – medvehagymás erdő - Diósjenő Arany János utcai buszmegálló

Táv: 5 km → 8 pont; szint: 100 m → 2 pont; **MTSZ pont: 10**

Akárhogy is nézegettük a naptárunkat, nem igazán találtunk olyan időpontot, amikor a medvevagyma szezonban el tudnánk menni Diósjenőre szedni egy kis medvevagymát. Az interneten azt olvastam, hogy a jenői kastély közelében van egy hatalmas kiterjedésű medvevagymás terület. Persze nem volt pontosan leírva, hogy ez hol is van.

Nagy rossz időt jóslt a meteorológia. Sok esőt, erős szelet. Megpróbálom, legrosszabb esetben ott az esőkabát, esőnadrág. Ezek a tárgyak be is kerültek a hátzsákomba.

Megpróbálom, legfeljebb nem jön össze, vagy rossz esetben jól megázok. Nyugdíjas vagyok, az időmbe belefér egy kis mászkálás. A gyerekekkel eltöltött napokat még nem hevertem ki teljesen, ezért elég fáradtan vágtam neki az útnak.

Ilkával együtt indultunk el Vácra, neki Vácra voltak elintéznivalói. Vácról a 6-os állásról indult a busz Rétság irányába, de a 2-es útról egy jó nagy kanyarral érinti Berkenyét, Nógrádot és Diósjenőt. Jenőre kb. 45 perc utazás után értem. Az Arany János utcai megállóban szálltam le.

Onnan mérsékelten emelkedős terepen haladtam a Sváb kastély felé. Kellemetlen, az évszakhoz viszonyítva rendkívül hűvös időben gyalogoltam. Kicsit szitált az eső is, de nem volt vészes.

Megérkeztem a Sváb kastélyhoz, amiben egy intézet működik. Peti sokat mesélt erről a helyről, hiszen Apukája itt volt az intézmény igazgatója egy darabig. Helyismeret hiányában óvatosan bementem a kapun és elmentem az intézmény hátsó kerítéséig. Tartottam tőle, hogy rám szólnak, de szerencsére nem foglalkozott velem senki. Azt gondoltam, hogy az intézet területén belül van a kastélypark és találok medvevagymát, de egy-két levélkén kívül nem láttam semmit. Láttam a kerítésen egy kijáratot, gondoltam kimegyek rajta. Örültem, hogy kijutottam erről a zárt területről, ahol idegennek nincs helye. Jobbra fordultam és néhány lépés után a Sváb kastély parkjában jártam. Keresgéltem össze-vissza medvevagymát, de nem találtam semmit.

Elkeseredtem, hogy nem találok semmit. Szép lassan feladtam, elkezdtem a buszmegálló felé visszaindulni.

Szerencsére jött velem szemben egy család, akiknél zacskók, vödrök voltak. Megkérdeztem tőlük, hogy véletlenül nem medvevagymázni mennek? Azt mondták, hogy igen, tartsak velük, megmutatják hol van a terület.

Rövid séta után odaértünk, ahol az intézet kerítésen kibújtam. Onnan balra kellett fordulni. Rövid lejtős terület után már látható is volt a hatalmas területen elterülő medvevagymás.

A medvevagymák még elég kis levelűek voltak, tiszta víz volt minden. Elkezdtem szedni, nagyon szaporátlan volt az apró levelek miatt. Nehezen teltek a zacskók. Az órám is nézegettem, nehogy lekéssem a Vácra tartó buszt. Végül ráhagytam és elindultam vissza a buszmegálló irányába. Útközben találtam egy szép kilátóhelyet, ahonnan szépen ráláttam Diósjenőre. Távolról lehetett látni a Naszály tömbjét is.

Megérkeztem a buszmegállóba, ahol jól esett a pihenés. Megérkezett 12¹²-kor a busz. Meglepődtem rajta, hogy milyen sok utas gyűlt össze rajta Vác irányába. Tele volt iskolással is. A 13⁰⁰-kor Budapest irányába tartó busszal Sződligetig utaztam, amelyen szintén rengeteg utas volt.

Elégedetten, bár nagyon fáradtan érkeztem haza. Jól esett az otthonunk kellemes melege.